

Η λιτότητα... βλάπτει σοβαρά τις δαπάνες υγείας στην Ευρώπη

Πλέον, στις χώρες της Ε.Ε που μετέχουν στον ΟΟΣΑ τα κονδύλια περιθάλψης είναι χαμηλότερα αυτών του 2009

Συνεχίστηκε η μείωση στις δαπάνες της υγείας για το 2013 στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες-μέλη του ΟΟΣΑ, ενώ εκτός Ε.Ε. οι δαπάνες αυτές έδειξαν σταθερή αύξηση σχεδόν κατά 2,5% σε ετήσια βάση από το 2010 και μετά. Υποχώρηση συνολικά είχαν και σε Ελλάδα, Ιταλία και Πορτογαλία το 2013. Εντούτοις, οι δαπάνες του ιδιωτικού τομέα, των ασφαλιστικών εταιρειών και των νοσοκομίων ειδικότερα, είχαν αύξηση στην Ελλάδα και την Πορτογαλία λόγω της μείωσης των κρατικών δαπανών. Αξίζει να σημειωθεί ότι ειδικά στις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι κατά κεφαλήν δαπάνες για την υγεία έχουν πλέον διαμορφωθεί σε επίπεδα χαμηλότερα από τα αντίστοιχα του 2009.

Γενικά μιλώντας, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η αύξηση των δαπανών για την κάλυψη των αναγκών της δημόσιας υγείας έχει διατηρηθεί σε επίπεδα συμβατά με τον ρυθμό ανάπτυξης. Αυτό μεταφράζεται στο ότι το 2013 οι δαπάνες αυτές ως ποσοστό επί του ΑΕΠ παρέμειναν σταθερές συγκριτικά με το 2012. Η εξέλιξη αυτή δείχνει ότι υπάρχει πορεία αντιστροφή από ό,τι συνέβαινε στα προέξοδα της κρίσης, όταν ο ρυθμός αύξησης των δαπανών της υγείας υπερβείνε κατά πολύ εκείνον της οικονομίας. Το 2013, τώρα, οι δαπάνες υγείας (εξαιρουμένων των επεν-

δύσεων) ως αναλογία επί του ΑΕΠ ήταν 8,9% και κυμαίνονταν από το 5,1% της Τουρκίας στο 16,4% των ΗΠΑ.

Ελλάδα

Ειδικότερα, στη χώρα μας οι δαπάνες λόγω της λιτότητας μειώθηκαν κατά 1,8 δισ. ευρώ από το 2009 έως 2013, περιορίζοντας τη συμμετοχή του Δημοσίου σε νοσήλια, ιατρικές εξετάσεις και φάρμακα και προωθώντας τα γε-

Στην Ελλάδα οι κατά κεφαλήν δαπάνες το 2013 ήταν 2.366 δολάρια έναντι των 3.453 δολαρίων που ήταν ο μέσος όρος των μελών του ΟΟΣΑ.

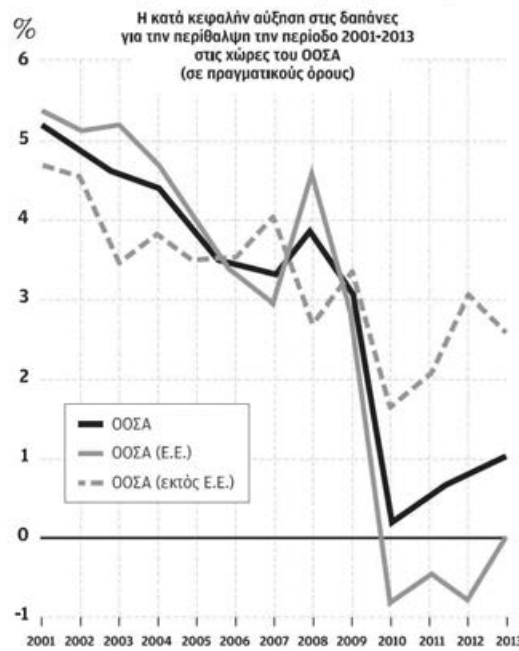
νόσημα. Το 2013 οι κατά κεφαλήν δαπάνες ελαττώθηκαν τέταρτη χρονιά στη σειρά και ήταν κατά 25% χαμηλότερες από τις αντίστοιχες του 2009 σε πραγματικούς όρους. Το μερίδιο του ΑΕΠ, που κατευθύνθηκε στις δαπάνες για την περιθαλψία (εκτός των κεφαλαίων δαπανών) ήταν 9,2% το 2013 εν συγκρίσει με τον χαμηλότερο μέσο όρο του ΟΟΣΑ στο 8,9%.

Οι κατά κεφαλήν δαπάνες το

2013 ήταν 2.366 δολάρια έναντι των 3.453 δολαρίων του ΟΟΣΑ. Το Δημόσιο επωμίστηκε το 66% των συνολικών δαπανών, όταν ο μέσος όρος στις χώρες του ΟΟΣΑ είναι υψηλότερος, φθάνοντας στο 73%. Αυτό σημαίνει πως το κόστος για την κάλυψη ιατρικών επισκέψεων, νοσηλείας και φαρμάκων μετακυλίσθηκε έτι περαιτέρω στις ασφαλιστικές και τα νοσοκομεία, αναλαμβάνοντας μεγαλύτερο μέρος των σχετικών δαπανών. Στην Ελλάδα οι δαπάνες του ιδιωτικού τομέα επί των συνολικών αυξήθηκαν ποσοστιαία από το 28% το 2009 στο 31% το 2013. Αντίστοιχα το ποσοστό είναι 22% και 28% στην Ιταλία και την Πορτογαλία και πολύ χαμηλότερο στο 7% στη Γαλλία.

Πέραν της Ευρωπαϊκής Ένωσης τώρα, ο μέσος όρος στην αύξηση των δαπανών της υγείας φθάνει στο 2,6% για το 2013 κυρίως εξαιτίας της δυναμικής ενίσχυσής του από τις χώρες της νοτιοανατολικής Ασίας και της Νοτίου Αμερικής. Σε Χιλή και Νότια Κορέα, συγκεκριμένα, οι δαπάνες εμφάνισαν αύξηση υψηλότερη του 5% και σε αμφότερες τις χώρες τα κατά κεφαλήν ιατρικά/φαρμακευτικά έξοδα αυξήθηκαν σχεδόν 25% σε πραγματικούς όρους εν συγκρίσει με το 2009. Στην περίπτωση του Καναδά παρατηρείται η τάση να αυξάνονται οι δαπάνες σε επίπεδα χαμηλότερα εν συγκρίσει με τον ρυθμό ανά-

Βραδεία αύξηση στις δαπάνες υγείας

ΠΗΓΗ: ΟΟΣΑ, Στατιστικές Υγείας, 2015

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

πτυξης της οικονομίας. Στις Ηνωμένες Πολιτείες το 2013 οι δαπάνες για τη δημόσια υγεία ενισχύθηκαν σε ποσοστό 1,5%, δηλαδή με ρυθμό χαμηλότερο από το μισό του μέσου όρου πριν από το 2009. Το 2014, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις από τα δημόσια κέντρα περιθαλψίας στις ΗΠΑ, φαίνεται πως θα αυξηθούν οι δαπάνες λόγω του ότι περισσότεροι Αμερικανοί εξασφάλισαν πρόσβαση στην ασφάλεια υγείας.

Συνολικά και για τα υπόλοιπα κράτη-μέλη του ΟΟΣΑ και βάσει προκαταρκτικών στοιχείων, αναμένεται το 2014 να εμφανίσουν

μία ανάλογη με το 2013 μετριασμένη αύξηση στις δαπάνες για την υγεία. Ωστόσο, η αύξηση αυτή δεν προβλέπεται να υπερβεί εκείνη, η οποία σημειωνόταν τα χρόνια πριν από την κρίση. Τέλος, θα πρέπει να αναφερθεί ότι το 75% των συνολικών δαπανών σε όλες ανεξαιρέτως τις χώρες του ΟΟΣΑ καλύπτεται από δημόσιους πόρους, αλλά τα μέτρα λιτότητας σε ορισμένες από αυτές κατέτειναν στο να διευρυνθεί η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα, κι αυτό σημαίνει ότι πληρώσαν περισσότερα από ό,τι στο παρελθόν οι ιδιώτες και οι ασφαλιστικές εταιρείες.